

This paper is devoted
to the interests of the
working class. Workers
are entitled to all
what they produce.

PROLETAREC

Entered as second-class matter, Dec. 6, 1907, at the post office
at Chicago Ill. under the Act of Congress of March 3d, 1879.

Office: 587 So. Centre Ave.

"Delavci vseh dežela, združite se."

Štev. (No.) 104.

Chicago, Ill., 7. septembra (September), 1909.

PAZITE!

na številku v oklepaju
ki se nahaja poleg va-
šega naslova, pripelj-
nega spodaj
na ovitku. Ako (105)
je številka
tedaj vam s prihodno
številko našega lista po-
teče naročena. Prosi-
mo ponovite jo takoj.

Leto (Vol.) IV.

Naslov uredništva in upravnika "Proletarca" je sedaj na nosilcu 1802 So. Centre Ave., Chicago, Ill.

Vakdo, ki ima kaj opraviti s

Proletarcem', naj piše na gornji

list in ne na 587 S. Centre av.

Od blize in daleč

Direktorij tvornice za želez-

vozove iz jekla v McKees

Rocks so izjavili predzdro in ne-

znamo, da so stavkujoči inozem-

ski delaveci hoteli živeti kot prin-

stopek kot s psi.

Zdaj, ko so brumni in po-

znamo, da je še le dne 14. avg. t. l.

pripravljeni iz New Yorka, pa do-

znamo nasprotno. Ti stavkokazi-

ci nastavili, ker se je z njimi po-

stopalo kot s psi.

— Začetek

novembra

potegnimo

zastor

svetega

davnjega

reda

kviško,

ker koli

hčemo,

povsod bomo

naleteli na

močvirje in

rokovnjaštvo.

• • •

Vlada carja batjuške je ob-

zajala

duševnega velikana Tolstoja.

Izgon Tolstojevega tajnika je

le predloga za prog

Tolstoja.

Tolsto se je zaman

trudil,

da bi prišel pred sodišče

za svoje knjige:

"Božje kralje-

stvo v nas".

Tudi samega sebe

denunciral radi razsljajev ve-

čanstva. Zdaj so mu izročili ob-

tožnico. Obračnavata bo v Peters-

burgu. Zagovarjala ga bodeta

mamenita advokata Vrobleskij

in Sokolov.

Sodniško postopanje proti osi-

velemu misieku je bilo mogoče le

dovoljenjem belega carja.

Ameriški meščanski listi, ki so

pisani v angleščini, imajo toliko

poguma,

da protestirajo, ker se

gre za inozemstvo. Ali naši slo-

venski meščanski listi, na čelu

zim največji slovenski list —

plahta

v New Yorku, se pa še

kihniti ne upajo.

Mi se temu ne čudimo. Dokler

hodijo uredniki in lastniki nju-

jske plahete

v svate v ruskemu

konzulu, ni treba pričakovati,

da

čitali v "največjem" sloven-

skem dnevniku protest zoper ob-

tožbo največjega slovenskega mi-

steca.

Pravzaprav je pa dobro, da ti

ljude ne protestirajo, ker bi s

vojnim protestom le ponižali Le-

va Tolstoja. Tem ljudem so polni

lioni mesa in šampanjec na slav-

nostnih žretjih, ktere prireja ru-

ski konzul v New Yorku, več

vredni kot njih prepričanje. Da

je to resnica, so dokazali s svojo

podlo pisavo o ruski revoluciji.

Doma, pri ženi in v gostilni so

revolucionarni Vsesloveni, oficel-

no v listu so pa ponižali hlapci

russkega carja, kronanega me-

rcja.

• • •

Ko nas je zadnjič več delav-

cev razgovarjal o delavskem

vprašanju, je neki delavec zakli-

čal ymes, ki se je "vtrudil"

agi-

toričnega dela: "Vsa agitacija

je zastonj,

ogromna ljudska ma-

sa ostane le brezbrizna."

Ta delavec je gojil previsoke

upe in nade. Mi nismo tako

naivni, da si domišljamo, da bo-

mo s prvim pozivom spreobrnili

ves slovenski narod, ker vemo, da

slovenski narod še v ogromni ve-

čini verjame v copernice, duho-

ve, bogove, nebesa in peklo in v

plačilo za trpljenje in muke na

drudem svetu. Taka vera, katero

je slovenski narod že z maternim

mlekom vsesal v sebe, se pa ne

da vniči čez noč.

Vsi tisti, ki verjamejo, da se

da ljudstvo s klaci, pozivi spre-

obrniti, ne bi dosegli nič, če bi

ljudstvo v naglici pridobili za

svoje ideje. Z hitrim in hipnim

spreobrnjenjem se ne da doseči

nič trajnega za bodočnost.

Ker verjamemo v to, raditega

govorimo ljudstvu iz duše in smo

srečni, da smo jih le peščico pri-

dobili za svoje ideje v začetku,

ker vemo, da bo ta peščica zopet

zvršila agitirčno delo.

• • •

Če bi se zvršilo v Rusiji,

ker se je dogodilo zadnje tedne v

McKees Rocks, smo prepričani,

da bi jingiško časopisje izreklo

moralično ogorčenje nad dogodki.

Ker so najeti morile po kapit-

alistih vbijali in morili delavec

v eni prvi držav ameriške republike, je pa jingiško časopisje

molčalo iz previndnosti, da bi svet

ne zvedel, da se tepta z nogami

človečanstvo v državi, ki ima za

postavni temelj enake pravice za

vse.

In če je jingiško časopisje pi-

salo o krvavih dogodkih v Mc-

Kees Rocks, se ni zgražalo nad

podlini čini žandarjev in naje-

ti morilev, ampak obsojalo je

strajkujoče delavec, ki so nasto-

pali le v samoobrambi, ki se niso

hoteli pustiti mirno poklati in

podaviti kot teleta v klavinci.

• • •

“Pittsburg Leader”, vseka-

pičalističen list, prinaša že nekaj

tednov ta le oglas:

Potrebuje se več tisoč delav-

cev za stalno delo v tvornicah;

posebno pa Grke, Rumunice in

Sire. Ogri, Poljaki, Čehi in Italijani naj se ne prijavijo.

• • •

“Pittsburg Leader” vseka-

pičalističen list, prinaša že nekaj

tednov ta le oglas:

Potrebuje se več tisoč delav-

cev za stalno delo v tvornicah;

posebno pa Grke, Rumunice in

Sire. Ogri, Poljaki, Čehi in Italijani naj se ne prijavijo.

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA
LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKI TOREK.

Lastnik in izdajatelj:

Jugoslovanska delavska tiskovna družba
v Chicago, Ill.

Naročilna: Za Ameriko \$1.50 za celo leto, 75c za pol leta.
Za Evropo \$2 za celo leto, \$1 za pol leta.

Oglašati po dovolju. Pri spremnini bicebiti
je poleg novega naslovnit tudi STARI naslov.

PROLETARIAN

Owned and published EVERY TUESDAY by
South Slavic Workmen's Publishing Company
Chicago, Illinois.

Glasilo Slovenske socialistične organizacije v Ameriki.

Joe Jastik, President:

John Petrich, Secretary;

Frank Mladič, Treasurer.

SUBSCRIPTION RATES: United States and Canada,
\$1.50 a year, 75c for half year. Foreign countries
\$2 a year, \$1 for half year.

ADVERTISING RATES on agreement.

NASLOV (ADDRESS):

"PROLETAREC"

537 So. Centre Ave., Chicago, Ill.

31

KOMU NAJ USTREZAMO?

Pretečeni teden je napisal sodr. J. Molek članek: "Ne zapravljajmo zlatega časa!"

Članek sam na sebi je dober, ker je slučajno resnica to, da o-virajo razne disputa naše socialistično gibanje — na potu k delu za naše cilje. Ampak nekaj je, česar je sodr. Molek pozabil povestati; to je tisto, kar je dalo povod, da smo bili moralno prisiljeni "zapravljati zlati čas".

Kdo pa je kriv, da "zapravljamo zlati čas"? Ali ne koristoveli? Niso to paglavei, ki kažejo izraza oglova zjala in spuščajo hlače? Seveda, mi lahko krstimo te koristovce kakor hočemo. reče-mo jim lahko, da so odrali otroci, toda vse to nas še neopravijo, da bi kar naenkrat prenehali "zapravljati zlati čas" pa ignorirali njih počenjanje.

Mi in naši nasprotniki živimo v eni gospodarski sferi, v enih razmerah, v enem narodu. Vsled tega tudi nič čudnega in nič izvenrednega, če naskakuje razna go-lazen, ki se živi na kontu delaveev "Proletarca", ki je njih nasprotnik. Seveda se bojuje "Proletarec" načelno, med tem ko se "bojuje" uni brez pravca, le za obstoju njih družine.

"Proletarec", kot glasilo slov. socialistov v Ameriki nima nobenih kompromisov; vsled tega mu tudi ne preostaja nič drugega kot boj. Ta boj pa naj se potem nanaša na odrasle paglave, na-vadne ljudi, ki z enih ali drugih vzrokov zagovarjajo ta sistem ali pa če se obnašajo nečuveno, sčim pa kažejo, da so dobri srebre sedane družbe.

Resnica je, da bi se popir in črnijo lahko vprabilo v važnejše svrhe, nego "prerekanja" s paglavei, toda računati je treba tudi s tistimi ljudmi, ki še niso v našem taboru.

"Proletarec" se ne tiska menda izključno za socialiste, v širšem agitatoričnem smislu, marveč tudi za tiste, ki bodo šele postali socialisti, če bodo videli, da so socialisti energični v boju za pravo stvar. Tem ljudem je treba dati mimoidečih pojasnili takoj; sicer zgubijo zaupanje v naše gibanje. Boji navdušujejo, povzdignejo; čistijo pojme o stvarah, ki se zrečajo čestokrat vse drugače kot so v resnicah; čestokrat tako, kot jih opisuje nasprotnik. V bojih je list javna tribuna justice, raz ktere potem masa sodi in zaključuje.

Naše ljudstvo — izvzemši socialiste — sicer še ne zna soditi v vseh zadevah, ker je še preveč pod vplivom podrejenosti, a tudi na to ga bo treba privaditi; kajti povsod pridejo konflikti in kako težko je, če je masa indiferentna v slučajih političnih ali gospodarskih konfliktov.

V tacih slučajih žanjejo le prefrignani posamezniki, ki se ob tacih prilikah kaj radi postavljajo za voditelje.

Kako slabo upliva časnikarska molčanost v gotovih pojavih se ilustrira najjasneje v tem, da je Konda svoj čas bil skoraj na višku pri S. N. P. J. vzliz se je vse križem, dokler ga ni zavrnil "Proletarec". Kakor hitro se je oglasil "Proletarec", je bilo pa naenkrat vse preč, poskrili so se kot kafre in javkali so ko mladiči v gnezdu.

Slovenska socialistična organizacija v Ameriki je sicer res priporočala naj se že ustavi z dogovori na paglavce, ker je menila da bo enkrat mir. V tem smislu se je sklepalo tudi svoj čas pri del družbi. Toda paglavci niso bilo nikdar za mir ne za delo.

Ker se od prepriča žive, so torej le gledali, kako bi netili nove. Hecali so slov. soc. klube po Ameriki naj ne plačujejo ases. na zvezo, vtikal so se v letake jug. del.

Zato je pa v resnici težavno, boriti se z neumnostjo tacih ljudi. Vsled tega je pa tudi težavno obračati se naokoli in povpraševati komu naj se zadosti v bojih na potu k našim ciljem.

Neovrgljivo dejstvo je, da bo socialistizem z bog svojih običnih pravičnih zahtev prodrl tudi med Slovene v Ameriki. Izogniti se mu ni mogoče, ker je univerzalen; in zato se bo to zgodilo tudi, če "Proletarec" danes preneha

resnica, bi človek ne rekel bese- de, tedaj bi molčal. Ali ko sem čital napade na sodruge, ktere poznam še iz stare domovine, mi je vzklopila kri, ker sem vedel, da v uredništvu "Gl. Sv." lažejo ve- doma in namenoma. Če bi bil v Chicagu, bi s pasjim bičem pre- tepel to lažnjivo golazem. Sociali-

sti ne priznamo Kristovo načelo: "Če te kdo udari po levem licu, nastavi mu še desno." Ako bi to načelo priznali za svoje, bi morali ljubiti tudi kapitaliste, ki nas

delavce izsesavajo dan za dnem.

Ali kaj je storil "Proletarec" napram tem napadom. Skoraj de- vet mesecov je molčal. In kakšna je bila posledica tega molčanja?

Nezavedni ljudje, h katerim so socialisti prišli agitirati, so rekli: "Socialisti so malo prida ljudje, ker molče na očitanje v Gl. Sv."

Mejtem časom je uredništvo "Gl. Svobode" sprejelo več listov in dopisov, da naj ustavi to grdo obrekovanje in natolevanje.

"Svobodomiselnii" (?) lastnik "Gl. Sv." g. Konda ni priobčil nobenega lista in dopisa, ampak pometal jih je v koš. Tako zgleda svobodomiselnost g. Kondata in njegovih tovarišev.

"Proletarec" je še vedno molčal; slednji se je pa sodrugom pretrgal nit potrežljivosti in zaigrali so g. Kondatu in njegovim tovarišem tako, da jih je zabele v dno duše, da so spoznali, da bodo podlegli, ako "Proleta- rec" ne odneha.

Dva meseca za tem sta se dva sodr. oglašila za spravo v "Proletarec". Dopisa sta bila priobčena, ker je pri socialistih načelo, da ima vsakdo pravico pove- dati javno svoje mnenje. Ali na sodruge nista dopisa imela nobe- nega vpliva. Zakaj? Dokler je Konda lastnik "Glas Svobode", sta nemogoča sprava in mir med "Proletarcem" in "Gl. Svob." Konda je imel lepo priložnost za spravo in mir. Ali Konda je za- vrgel to priložnost, ker je sma- vrgel samega sebe za gospodarja socialistov, dasi sam niti ne ve, kaj je pravzaprav socialist, ker so mu socialisti povedali, da so- cializem ne pozna ne gospodov in ne hlapcev za današnjo dobo v socialistični organizaciji, za bo- dočnost pa v socialistični človeški družbi. Konda je uvidel, da se socialisti nočejo dati vpreči v njegov profit vozeči voz, zatega- del je napadel socialisti in še ta- ke osebe, ki niso storile nič dru- zega, kot da so pisale za "Prole- tarec". Konda se še danes toliko

ne zaveda, da vsak pisatelj lahko izroči svoje delo, komur hoče. S takim neomikanim in neizobra- ženim človekom naj bi se družili socialisti(!), ker je po naključju postal edini lastnik "Glas Svobode"!

Še toliko, da se delavce ne vedo, stoji načelo, da je to resnica.

Kaj pa je svobodomiselnost brez programa in razredne zavednosti? Navadna novodobna fraza, ktere se poslužujejo razni prefrignanci, da jim je možno delati žnjo svobodno kupčijo!

Bolje je rešpektirati razredno- zavednega katoličana (ker on je strpen vzle temu, da veruje) nego zofističnega heretika in sebičnega — individualista. — S samimi fra- zami se ne pride nikamor.

Konečno naj omenim še nekaj glede javne sodbe.

V našem narodu je precej pri- rojene ali bolje: po očetih libera- lizma poddedovane zlobnosti in ne- odkritosrénosti z ozirom na javne boje.

Naši rojaki so v teh slučajih zelo površni in ne samostojni.

Le ti ne zasledujejo stvari od za- četka, marveč se zadovoljujejo le s prisluškovanjem; kadar se jih pa zazdi, da so čnli nekaj njih znanega, se pa brž napotijo v u- redništva in druge javne prostore obravnavat in "odločevat" —

stvari. V teh slučajih igrajo zelo edne argumentacije svoje važne vloge.

Ne dolgo tega se je nekdo pre- piral ter zabičeval, da bi se mora- li svobodaši upoštevati radi tega ker je njih list starji od "P."

Utemeljeval je to tako enostavno kakor mati, ko deli otrokom kruh. Ta starji je ta prvi, drugi se vrste potem po starosti. Ta sentimen- je zelo utopen v naših ljudeh.

Brani pa dostop do objektivne- sodbe. Tale podrejena tradicija "mi smo bili prvi," "mi smo starji" je zelo prav hodila svoboda- šem. Sramovali se tacih zagovor- nikov niso nikdar, samo da je bilo v njih prid. Kar je starje (to iz- haja od očetnjave) to je za te lju- di večje vrednosti. Po njih logič- bi morale biti trske, s katerimi s- nekdanji ljudje svetili ob veselj- več vredne nego moderna elektri- ka.

trebujemo strokovne časnike za delavca in kmeta, poleg pa še le- delavcev in znanstveni list.

"Glas Svobode" v drugih ro- kah, nam dobro došel, ako se po- jde lastnikom lista za to, da se socijalizem in svobodna misel raz- širita med slovenskim narodom v Ameriki.

Dokler bo pa Konda gospodar pri listu, pa povem odprt, da bodo vsi socialisti in svobodomiselnici proti listu, ker so še socialisti in svobodomiselnici navel- čali misijonskega dela: spreobra- čat neomikanca in neizobra- ženca — Kondata.

"Ne zapravljajmo zlatega ča- sa," pravim tudi jaz.

Iztrebimo ljudlike najprvo iz socialističnega in svobodomiselnega gibanja med Slovene v Ameriki in zaeno pričnimo vsi z agitatoričnim delom. Ljudlike in pivel proč in agitatorično delo bo imelo vseh. J. K.

Chicago, Ill.

Dopis sodruga J. P. iz LaSalla, kateri odgovarja polemiki v član- ku "Srbimo zase", je tudi mene dovedel do tega, da se oglašim.

Ne radi članka samega tudi ne gleda prvega dela dopisa, pač pa mi ne ugaja zadnji del. Imenovanji sodrug pravi, da bi zguba jed- nega ali drugačega lista (to je Pro- letarea ali Glas Svobode) pome- nila pogin svobodomiselnine oziroma socialistične misli; in to za dolgo vrsto let. Pozivam, da naj se deluje na to, da se v Chicagu pri- de do mira. — Dobro — proti mil- nu mi nikdar nismo bili. Ampak kdo je pa bil tisti, kteri je vse začel? Kako dolgo smo mi molčali na vse. Zato se mi pa nerazumlji- vo zdi, kako more Proletarecu pri- poročati kdo, da se pomiri, če je naposled malo ustal v pokazal, da je tudi pri njemu geslo: vse do svoje mere. Ne Proletarec, ampak Glas Svobode je tisti list, k- teri je začel boj. To je tisti list, k- teri je že toliko škodoval socialistični misli, da smo vsled tega zaostali nekaj let.

Mi se lahko napravi z ljudmi, ki imajo kaka načela, ne pa z lastnikom Glas Svobode, kateremu edino načelo je dolar. Konda je dolgo stikal, kaj bi zastopal, dokler ni po dolgem času iztaknil svobodomiselnosti. Ampak radi njega bi tako svobodomiselnost kot socialistom prav lahko zaspala, kajti njemu je vse drugo nič — denar pa vse.

Spol pa je svobodomiselnost nekaj, kar samo na sebi nič ne po- meni. Svobodo lahko misli vsak, pa če vidi kdaj G. S. ali ne. In na- posled: če je to svobodomiselnost, kar nudi imenovani list svojim čitateljem, potem mora vsak do- stojen človek naravnost odklanjati tako svobodno misel. Če delav- ce govorijo o svobodomiselnosti kot o svojem prepričanju, potem pove toliko, kot da nič. Svobo- domiselnost nima nobenega pome- na zanj, se ne bori za njegov po- ložaj in ne dela prav nič za de- lavce. Kapitalist, ki delave naj- boljši, je radi tega ravno tako lahko svobodomiselen, ker po svoji svobodni misli delave svobo- domiselnika. Mogoče je to svobodomiselnost, kar je Konda: V Coloradi je bil izdajatelj klerikalnega lista, potem ko je prišel v Chicago in videl da s to robo ne more trgovati tukaj, je bil pa socialist — seveda kakšen to vi- dimo danes. Je mogoče to svobodno misel, če kdo deluje za de- lar kar za tri stranke? Mora že biti, kajti tako je delal Konda pri zadnjih volitvah. Tudi list je tako dolgo izdajal za socialističen, dokler niso spoznali volka v ovčji obleki in ga spodili. Potem je po dolgem brskanju našel nekje svobodomiselnost. Pa ne more biti drugače. Edino svobodomiselnost more združevati take ljudi, kot so pisar, mežnar in dragonec.

Jasno je, da ti ljudje sploh niso načel. Spreminjajo se kot aprilovo vreme — danes so to, ju- tro drugo. Kot ljudje brez barve so več škodovali socialistični misli, kot naši odkriti nasprotniki. Zato pa je moje mnenje: ne mir, ampak boj in z bojem do zmage. Fr. Podlipec.

Fr. Podlipec.

Chisholm, Minn.

Cenjeni sodrugi: — Pred par te- dni smo ustanovili tukaj Jugoslovansko prosvetno in politično delavsko društvo, katerega smo spojili z H. R. P. v Ameriki.

Tukaj v tem društvu je večina

NAPRODAJ

je GROCERIJA obstoječa 12 let in pripravna posebno za Hrvate. Prodaja se tako, na tančneje se izve pri upravljanju tega lista.

—

Sodrugi! Priporočajte hrvatskim de- lavec "Radničko Stražo", edini hrvatski socialistični list v Ameriki. Na- ročnina \$2.00 na leto. Naslov: 500 So- Centre Ave., Chicago, Ill.

ROJAKI V CHICAGI

POZOR!

Jesen se bliža, za njo pride pe- zima. Če se mislite seliti, storiti se sedaj, ko je čas zato!

Tudi s premogom ne odlašajte. Sedaj je premog še po ceni, a m- bo tega dolgo, ko bodo cene po- skočile.

Vse to vam preskrbi točno in- blico FRANK UDOVIČ, slovenski Expressman.

Oglasite se takoj!

FRANK UDOVIČ,
1343 W. 18th St., blizu Blue Island ave.

CHICAGO.

Domča oštarija.

Podpisani naznjam, da točim na- turno domače vino in dobro pivo.

Na razpolago imam tudi prostor

DVORANO

ov a imamo tudi več Slovenski ktere bode skrbel naše, da bodo zasledovali strmljenja. Torej kdor kristopiti, naj se zglasti pri samemu.

svaki pozdrav.
Stanko Bozich, Box 915.

Maryville, Ill. mi Proletarec: —Odstopil prostor mojim vrsticam, avno od kapitalistov označili časi se pri nas še vedno vrnili, kar je znamenje, ni še kriza zapustila. V kraju delamo le po malem pride na novo, mu sploh goče dobiti in.

27. avgusta se je tukaj prišreča, kater je zahtevala lvesi žrtvi. Naravno, tudi slučaju je kriva kapitalna malomarnost, katera sploh teževa življenja revnega delavca. Ubita sta en Nemec in en. Ubita sta bila pri ventili, kjer je tako narejen da morali poprej pognati z ročno so odprli paro. Že je nevarno a še nevarnejker ni bilo pri ventilatorju a varnostne naprave.

Fr. Verbajs, tajnik soc. kluba.

Glencoe, O.

Dragi Proletarec, sodružni boretelji za pravico delavskoga trpiča: —Odstopil mi malo prostora pa velepožno protestantje, so naročili pastorju, da naj po "katoliško" spravi, e tudi storil in sicer pod potrino, da se nobeno društvo in njija ne udeleži pogreba. Tej priliki se je tudi izrazil lot, da je vsako združenje bogatinom zajedno tudi proti in cerkvi. —Ker so tukajšnji stante primeroma vsaj tačno kakov naš "dobri narodi" ugordili vsem, kar je za Kristov namestnik — tudi protestantski pastor. Tudi delaveci — kaj pa vi pravljenci? Ali nimamo takih tem? Ali nimamo takih pravljencev tudi dovolj med nami? Jih — žal še preveč. In ti najbolje jamčijo za to, da naš narod še dolgo v temem par tedni sem bil v neki naselbini v Coloradu. Sem zašel v neki hrvatski in sem med drugimi tudi živel po Slovencih. Rekli so: brate, tiste pa moraš iti okoli cerkve. —To povem vse vsem tistim, ktori potujo bodo vedeli, kje se dobijo. Če že v cerkvi ne, pa v krvnem pragu ali pa pred jerev.

drav vsem zavednim delavcem
Joe Makauz.

Cumberland, Wyo. uredništvo Proletareca: atisnite mojih par vrstic v Opazujem namreč gibanje nam in vidim, da ne gre tam, kjer bi moralio iti. Malo več zavesti in malo več delavnosti zelo kristilo.

Res vsem se moramo za naše jiske boriti sami, kajti drugi bodo borili za nas. Delavci danes godi neizrečeno slabajo nam vedno boljše čeprak dokler si jih priporočajo dolgo jih ne bode. Kastiti in njih zavezniki nas to bude bolje. Ampak, ne imamo jim. Kar so oni obljubili že vse delaveem dali pa še ne. Obljubiti in dati je — to mi delaveci vemo, že magajmo si torej sami. Prvi tega je, da smo organizirani naselbini imamo lepo društveno organizacijo. Zaročki delaveci — pridite pozaj je ustavnovljena za vas in prid. Pridite in delujte z za naše dobro.

drugom štrom Zedinjenih drava klicem: sodruži, na delo, edino delo nas reši. S socijalom.

e Fakin, tajnik soc. kluba.

Vandlig, Pa. ali sodrug in urednik Proletarec: —Nisem še čital dopisa iz kraja dasi vem, da je tu precej Proletarčevih naročnikov. Pred vsem povem, da bi moravni sodruži malo bolj aktivni za socialistično časopisje, pa za našega Proletarca. Jaz pa precej — ampak če bi še

več, bi vendar ne storil druga, kakor svojo dolžnost. Vem pa za ijudi, ki ne napravijo nikdar karka za list. Ti ljudje se štejejo za dobre sodruge, ampak kje je ta dobrota — tega pa res ne vem. Jaz mislim, da bi moral vsak dejavat.

Je več delaveev, kateri sploh ne čitajo Proletareca, ampak se zbirajo okoli družih "delavskih" listov. Kakšni listi so ti za delaveca — to vemo le predobro. Ti so delavski tokdo dolgo, dokler čutijo pri delavev kak-cent. Ti listi niso še prav nič storili za nas in tudi ne bodo. Vrjemite mi, da je edini in resnično pravi slovenski delavski list samo Proletarec in nobeden drugi ne.

Zato pa moramo delovati za ta list. List nima sredstev na razpolago in ne more dajati takih plačil kot listi, kateri delajo še drugi biznis poleg Proletarca je naš delavski list, kateri se bori za nas in zato je naša dolžnost, da ga vzdržimo s svojimi sredstvi. Delujmo torej.

Naš klub št. 18 dobro napreduje. Pozdrav somišljenikom in čitateljem Proletarca.

Fr. Verbajs, tajnik soc. kluba.

Glencoe, O.

Dragi Proletarec, sodružni boretelji za pravico delavskoga trpiča: —Odstopil mi malo prostora

v našem delavskem listu.

V Proletarecu sem že večkrat čital, da naj bi nehalo z polemiko proti Glas Svobode. Prepričan sem bil, da će nehamo mi, da bodo prenehali tudi oni. Temu pa ni bilo tako. —Uprasham vas čitatelje Glas Svobode: ali ste zadovoljni s takimi stvarmi, kot vam jih ponujajo teden za tedenom starci Majer, Konda in Skubie? Že štiri leta pišejo — vedno eno in tisto, samo da je enkrat zadnja stvar prva, drugič pa prva zadnja. Ali so čitatelji Glas Svobode zavoljni, da se tako blatiš sodruži, kateri so že nekaj storili za delavev? Da se tako napada S. N. P. J. in njen odbor, zato ker dela za nas? Jaz ne vramem, da imate take želodce, da bi mogli to prebaviti, ker je v resnici zelo netečno.

V številki 35 imenovanega lista se piše na prvi strani, da kdor želi imeti kak odgovor od Glas Svobode, da naj pride neznamko za 2 centa. Ali bi ne bilo bolje, ko bi mesto tega po pravici povedali, da jim je Konda, ko je odšel v stari kraj, vzel ves denar in da nimajo niti za znamko. Ali ni škoda za vsako znamko, ktero poslete tje, da vam napišejo to, kar bodo poročali na konvenciji, da vredno počenega groša.

V ravno tisti številki zopet laže z ozirom na osebo sodruga Zavrtnika. Tam laže tako, da sega ta laž sem do Glencoa. Pravi, da je sodrug Zavrtnik pisal pisma, da so se potem prepisala in poslala na uredništvo imenovanega lista. To je navadna laž, kakor štih spusti ta list teden za tedenom kar na cente med svet.

Res je, da nismo imeli pred 4 leti tukaj nobenega društva, laž pa je, da bi bil jaz za koga prepisal kaka pisma. Tudi sem bil pred 4 leti dober zastopnik in agitator za Glas Svobode. Eno pismo imam še shranjeno, kterega mi je pisal Konda. Pisal mi je precej grobo ravno ko sem prišel iz starega kraja in pristopil preeč k društvu Bratstvo Steel. O. in sem bil izvoljen za zastopnika. Pisal mi je: vi mislite, da ste zastopnik samo za društvo, jaz Vas pa imam za lastnik lista je vedel in ravnal

Taki učenjaki so bili tedaj. In nekaj teh hoče danes učiti sedanji odbor, kako se mora uradovati. Rečem le toliko: če bodo ti profesorji pregledovali knjige Kondove Jednote, bode čez nekaj časa toliko falilo kot je pri S. N. P. J.

Da se vidi še večja hinavščina, kočem povediti še nekaj. Na drugi konvenciji je predlagal Konda, naj se njegovemu uredniku izreče nezaupnica, ker ni dal pozdrava delegatov v list. Torej: on kot lastnik lista je vedel in ravnal

Konda vidi pregledalce v takem položaju, seže v žep po steklenico šnopsa in da vsakemu mamo za požreti. Nato se malo nasmije in pravi, da so njegove knjige prav. Kl... pa ne razumem. Ampak tistega denarja, ki ga imam jaz zraven z asesmenti, pa nečem zgubiti. — Ko so flašo izpraznili do dna, so sklenili, da bodo poročali na konvenciji, da so knjige v najlepšem redu.

Taki učenjaki so bili tedaj. In nekaj teh hoče danes učiti sedanji odbor, kako se mora uradovati.

Kadar pusti kaka država arjetati malkontente, je to znak, da ta država ni na trdnih nogah.

Ko bodo delaveci navrhli z agitacijo za posedovanje dela, takrat bodo manj na agitacijah vsled zgube dela.

Ko bo industrialna mizerija dovolj globoka, bo služila za grob v katerem bo pokopan kapitalizem.

Jugosl. del. tisk. družba bo v kratkem izdala povest, ki je izhala pol drugo leto v "Proletarcu" v LEPO VEZANI KNJIGI.

Knjiga bo obsegala nad 400 strani zanimivega čtiva iz amer. delavskega življenja.

Povest je zajeta iz življenja čikaških klavniev in je pisana po znamen autorju Upton Sinclairu, ki je dal dovoljenje za slovenski prevod.

Ker je število izdaje zelo omejenc, se prosi vse tiste, ki hočejo naročiti knjigo, da vpošljijo svojo naročitev prej ko mogoče, ker inače bi bilo prepozno.

Cena knjige se naznani pozneje. Naroča se pri upr. Proletarca. 587 So. Center Ave., Chicago, Ill.

CENA \$1.25

587 So. Center Ave., Chicago, Ill.

NA FARMI.

Da, da, vprav po naključju, potreboval bi še enega delaveca, sicer ravno ne bi vzel vsakega 'hobota', ali ti se mi vidiš kakor načas, da je naš delo; kar vrzi tvoje plahte na voz, pa poženeva. Čakaj, glaž piva pa vendar morava še prej oberniti, ker se tako dobro prileže v tej vročini.

Koliko ur delam jaz, prašaš! Well, jaz nisem kakor drugi "rancherji", ako imam delaveca, ki rad stori delo kar je prav, sem popolnoma zadovoljen. — Plačam? — Jaz vedno plačam po oziru, delayeve zmožnosti in pa kakor je plača v navadi. Tebi bude ugajalo tam pri nas, to vem; je prijeten kraj.

Po 15 milj vožnji v oblaku prahu, ki se je uzdigoval za vsakim vozom, kakor za tovornim vlakom, sta po triurni vožnji kasne na večer vendar dospela na dom Mr. Browna. Hiša njegova je izgledala povsem komfortno; dresesa zasajena povrta pa so metala hladno senco po zelenem lawnu na okoli in na hišo. Vse to je na Jacka, ki je bil že dalj časa v hudi denarnih stiskah, bolj prijetno uplivalo, kakor je od začetka pričakoval. "Na hlevu bodeš našel dovolj sena za ležišče. Jaz sem katoličan, in ne moram da bi "bel" človek, ki dela pri meni, ležal zunaj na prostem, ali v štoku slame pozimi in poleti. Po prijetni legi in dobrem počitku čez noč, se človek počuti pri delu bolje skozi celi dan."

Jack je zadni čas že dalj časa moral ležati v box karah in zunaj po "jungle", zato je bil s tem ležiščem popolnoma zadovoljen, in ni vprašal za posteljo v hiši. Taka zahteva bi se tudi ne bila spodbudila takoj prvi dan.

Točno ob pol petih zjutraj je na pol v sanjah vzbudilo Jacka iz spanja glasno ropotanje dol in hlevu, tako da je misil, da čuje ropotanje železničnih voz, v katerih se je že tolkokrat vozil zaston. Vstal je, se otrezel senenega prahu, napravil in zlezel po lesti dol in hlev, kjer je našel dva hlapca ki sta krmila in čedila konje, in sta ga komaj opazila pri njih veliki zadrgi z delom. Povedala sta mu, da sta z delom k malu gotova, in da jima je Mr. Brown naročil, naj ga nikar ne hodita precej prvo jutro budit, ker je morda potrebem spanja in počitka. Jack ni nič pomicjal, prijet je za vile, in vsi trije so k malu nato korakali proti hiši k zajutru. Pri zajutru je Jack videl takoj, da je dovolj jela na mizi kakor ga že dolgo nista videl toliko pri drugih "rancherjih". Bil je lačen še od prejšnjega dne, zato je pridno nakladal in praznil svoj krožnik, in ni dal je časa opazil domače hčerke, ki je stregla na mizo. Druga dva hlapca pri mizi bila sta videti dobro znana z domaćim; bila sta to sosedova sinova. Jack tudi ni opazil, da je njegova obnošena, na več krajih že preluknjasta oblike zanimala obedovalce bolj, kakor zajutrek na mizi. Eden iz med njih je celo v nekem nerazumennem tonu izjavil proti dekle tu nekaj, vsled česar je dekle nato precej nakremžilo svoj obraz, in postrani pogledovalo Jacka.

Po zajutru je gospodar posjal Jacka z vozom na polje, kjer so vozili požeto snopje v štoke, in delali brez počitka do poldne. O poldne niso dali konj v hlev, temveč privezali so jih k vozem, jim dali dovolj ovsa in malo sena, sami pa so šli v hišo k južniji, kjer je vsem šlo bolje v slast kakor zajutrek. Jela je bilo na mizi dovolj in različnega; in sanga v najboljšem redu. To je bilo v četrtek; ob koncu tedna je bil pa Jack že popolno domač pri Brownu, in gospodar ga je v nedeljo zjutraj vprašal, če bo šel z njimi v cerkev. Jack je tem raje obljubil gospodarjevi želji, ker je videl, da bode tudi dekle šlo v cerkev, in se je radi tega pokazal bolj religioznega, kakor je v resnici bil. Druga dva hlapca sta šla v nedeljo zjutraj domu; nato v cerkev in v mesto, kajti tudi ona dva bila sta "dobra člana svete cerkve."

Jack se je toraj peljal žnjimi v cerkev, sedel je na drugem sedežu za prvim poleg zaledje dekleta v židan oblike, tako, da bi bil celo pes zarudel prednjo. Brown je bil nad vse zadovoljen z njegovim zadržanjem v cerkvi,

ko ga je videl da tudi on pojede "himno" z drugim. Iz cerkev domu, jim je pripovedoval o svojih domačih in kje je bil vzrejen, kako se mu je godilo ves čas v življenju, o dobrih časih, in v še večji meri slabih. Po južini o poldne šel je ven na vrt v sene, kamor je k malo tudi dekletu prišlo in mu celo namignila, naj sede in Jack je bil, nazavno, seveda, zadovoljen. Svojo službo je vpravljal točno, kakor bi bil sebi delal, in "rancher" bil je zelo zadovoljen z njim. Namignil mu je že nekoč, da zamore pričakovati stalno službo prijemu.

Kako se je razvijalo prijateljstvo med njim in dekletom, je teško reči, video se je pa, da jo Jack rad vidi poleg sebe. V cerkev se nista več vozila z drugim, temveč šla sta vselej peš, in sicer tudi počasi.

Zito je bilo požeto, omlačeno in spravljen v žitnice. Mr. Brown stopi nekega jutra po zajutru k njemu z listnico v roki, češ, da obžaluje, da ravno nima več dela zanj. Jacku se je precej čudno zdelo, zakaj se je farmar tako hitro premislil, radi stalne službe, in ko je šel v kuhinjo, da se poslovil od njegove hčerke, našel jo je tako hladno, da niti odgovora ni dobil; dala mu je signal, da je vse opravljeno zanj. Malo časa nato, ko je bil Jack že precej od hiše noseč svoje ležiščne plahte povezane v enlico — na hrbtni, reče Brown svoji ženi: delal je pa, delal, kakor malo kateri drugi, bil je vreden za dva druga delaveca. Stelli moraš o skrbeti nov, svileni gvat. "Yes," je dejala Stelli, "misil je že res, da — ta capin."

Tri dni kasneje. "Ta človek je popival in razgrajal po salonih že cele tri dni. Pravi da je delal na farmi, denarja pa nimata." "Kam bomo s temi "trampi", čež dalje več jih prihaja. Mesec na "chain gang" mu ne bode škodovalo," je reklo sodnik — "Thirty days."

Po 30 dneh je bil Jack zopet prost. Od tistega časa je zgubil vso vero. Na "rancherje" se pa počasi jezi, posebno na "dobre." John Solar.

SVOBODAŠI V PRAVI LUČI.

VIII.

V uredniški sobi se je čul enakomerni tik tak stenske ure; vmes je pa včasih zaškripalo pero v takem nesoglasju, da bi človek z dejeknimi živec pobegnil iz sobe.

Za uredniško mizo, na kateri so bili vsi listi, koščiki, papirja, kverte, svinčniki, držala tako razvrščeni ko vojaki pri cesarski paradi, je sedel last in pisal marijivo. Za črnilnikom je stala običajna steklenica z žganjem, poleg nje pa vinska čaša, v kateri je bilo še nekaj kapelj zeleno tekočine. Last je pil konjak le v vinarni; doma se je pa zadovoljil s špiritem, vodo in pelinom. Zadnjega je hodil kupovat na Randolph trg ali ga je pa priberačil pri rojakih, ki so si toliko opomogli v Ameriki, da v obližju Chicage lastujejo hišico in majhen vrt. Last glede žganja sploh ni bil zbirljiv. Pil je vse, če je peklo v grlu.

Kazalec na uri je kazal deset dopoldne. Last je večkrat nemirno pogledal na uro in proti vratom; seminje je pa vzel v roke razglendico, na katero je z sivo nerodno, mežnarsko, ovčje pastirske roko zapisal zet: "Jutri ob deseti uri dopoldne v Chicagi. Slabo!"

Tvoj udani zet."

Kedar je last pri čitanju prisel do besede: slabo, je vselej poštano po kranjski navadi zaklek. Po kletvici je pa želel, da naj . . . č vzame vse socialiste in svobodomislice. Za tem je molil rožni vence talijanskih kletev, katerih se je naučil od talijanskih opekarjev in zidarjev, ki so hodili delati na Kranjsko. Za kletvinskim rožnim vencem je pa se gel po steklenici z zeleno piščajo.

Takrat je nabral svoj obraz, v katerem so žganje in druge osebine in malovredne in nizke navade zarezale globoke zareze lahkožive, malopridneža in pridanična, v vesele gube, z desnicu je pa svoje ščetinaste in pobarvane brke sukal kot dvajseteni fant.

V veži so se začuli težki in o-

korni koraki. Last je položil pero na mizo in prisluškoval. Nakrat se odpro vrata in v okvirju se počaže koščena in nerodna postava zeta, nekdajnega ovčarja in mežnarja in zdajšnjega izdajatelja "Glasu Dolarja" v Chicagi. Njegov obraz je kazal nezadovoljnost. Njegovo lice in čelo sta bila pa tako zgrbanjena, da je bil podoben sedemdesetletnem starčku, ne pa 37 let staremu možu, možu v polni možki dobi. Kraji tridolarskega klobuka so viseli pobešeno, kot obstreljeni ptici viharici peroti, ko se težko ranjena spušča na zemljo. ali v morje. Pod levim očesom je imel pa temno liso, ki je prehajala že v višnjevo barvo, okoli ktere so se širili rmeni kolobarji, ki so jamicili, da je že pred tednom dni tujca roka pritisnila pečat na mestarsko in rokovnjaško lice in kratko tračen in očviden spomin.

"Ne žalosti se!" ga je tolatal zet. "Saj veš, da imam lepe tisočake na raznih bankah. Ulogo berrača igrat le pred slovenskimi delaveci in obrtniki, da jih lagile izjemam. Podoben sem slepu, kot voditelj slovenskega naroda v Ameriki. Meni se ne gre za denar. Saj me poznaš v tem oziaru. Ali meni je za vgleid in čast?"

"Ha, ha . . . vgleid, čast, dobro ime . . . ha, ho," se je zarečal zet. "Župnik v Jolietu ni šel na nastavljene limanice. On je zvit lisjak, drugo si lahko domišljaš."

Po njegovem bledomenkastem obrazu so pritekli dve debeli solzi in njegove ustne so se nabrale v jok.

"Ne kisaj se, kot otroče, ne igray komedije," je osorno sprengovil last. "Mene ne boš farbal s tvojim svetohlinskim in terejalskim obrazom. Ti lahko vlečes za nos slovenske delavece in obrtnike v Ameriki, ki ne poznavajo svojih falotskih namenov. Z resnico na dan! Kaj je bilo? Če ne te . . ."

"Ne razburaj se," je pohlevno rekel last in svoje oči proseče obrnil v tasta. "Nisi me razumel."

"Le govori, govori," je poluglasno spregovoril last.

Naslonil se je na stol, levo nogo je dal na pisalno mizo, ustaj je pa odpril na široko v znamenje, da posluša.

"Menil sem," je nadaljeval last, "da me lahko vsakdo psuje, ako psovke nosijo denar. Toliko pateti tudi imam, da vem, da se bo dotoči ameriških bankovcev ustavil, če naju ljudje spoznajo za sleparja, ki z mešetarsko navrhnostjo blatita druge poštene ljudi, da odvrneta pozornost od svojih lumperij. Socialisti in svobodomislici so nama škodili mnogo. Zakrvili so to porazi na deželi. Treba je, da se maščujeva krvavo nad dnjimi. Deni klobuk na glavo in pojdiva v vinarno. Morda se pri vinski kapljici in buteljki konjaka tebi rodi kakšna pametna misel."

"Le urno, le urno," ga je pozdravil last. "Grlo je suho, kot saharska puščava ob najhujši vročini. Če je grlo suho, so pa sumi tudi moji možgani."

"Preko ceste, teh par koralov ne boš umri," je reklo last in ga poredno in na lahko vdaril z glavo, ko sem mi pripovedoval o spreobrnjenju, o splošni spovedi pri jezuitih, o obžalovanju grehov, o živem kesu in pokori. Ko sem končal svoj naštudiran in premišljen govor, je odšel župnik v drugo sobo, mene je pa pustil v sprevjemni sobi. Odšel sem in pred župničevim sem začel, da naj . . . g pobere vse farje, kar žive, ker se ne dajo potegniti za nos. Potem sem hodil do gostilne do gostilne. Kazal sem povsod spovedni listek, se zaklinjal, da sem zopel dober katoličan in klical ogenj in žveplo na socialistični svobodomislici. Vse je bilo zastonj. Ujel sem tri naročnike. Od tam sem šel v mesto, v katerem je triumvir dragonče faliral s statu. Tam je bila še le slaba. Še prenočišča nisem dobil. Še isti dan sem moral naprej. Klatil sem se po vseh ilinojskih vasesh in mestih, kjer so naseljeni Slovenci, pa nisem dobil toliko naročnikov, da bi pokril potne stroške. Povsod so me ogibali kot okuženec in otroci so na ulici kazali s prstom za meno in se smejni poredno. Ako ne verjam, poglej moje žepo."

Zet je obrnil žepo narobe, da bi dokazal, da je suth, da nima beliča v žepu. Last je med govorom postajal nervozan. Roka se mu je tresla. Vredno poskusiti.

Množe stvari na tem svetu niso vredne poskuska, čeprav se zelo hvalijo v oglasih. Ampak, če kakša stvar popolnoma zadovolji v tisočerih slučajih, je gotovo vredna poskusa. Zakaj rabijo v malarjevih krajih kinin? Ker so dosegli učinki zadovoljivi. Iz istega vzhodka se uživa Trinerjevo ameriško zdravljivo grenko vino pri vseh boleznih želodeca in drobjia, pri malokrvnosti in pri živnih neredih. Vredno je poskusiti v takih slučajih. Pomeneč, da zdravljivo ustroj pomenja zdravje celega telesa, se bi moral vsakdo potruditi, da ga občuva vseh neprilik. Brzo ti telesi oslabi ali prevara upeča, začeni piti Trinerjevo ameriško zdravljivo grenko vino. V lekarnah. Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland Ave., Chicago, Illinois.

Vse tri knjige v eni stane le \$1.00 in jo dobis pri

V. J. KUBELKA AND CO.

538 W. 145. St. New York, N. Y.

Primerno delo dobis le, ako si zmožen angleščine.

SE LI BRIJETE SAMI?

MI VAM oferiramo britev za \$2.00 izdelan najboljšega materiala, ki se prodaja za \$4.00, nam zagotovi in prinesi 100 novih odjemkov tisočem druzil, katerim smo prodajali od 1876—te je 33 let pod tvrdko Jos. Kralj. Vse so iznašli, da so naše britev iz najboljšega materiala in da jih najbolj zadovoljijo. Vaša britev je garancirana in mi damo v slučaju, da komu britev po volji, damo popolno zadovoljstvo.

Nihče ne more oceniti britve, ker nihče ne rabi. Ker vemo, da so naše britev dobrake tudi garantiramo. Cena tem britvam je \$2.00. Brusimo tudi stare britve, za kar računamo 25c. za Chicago. Za izven mestni plačati 5c več za poštnino.

JOS. KRAL,

417, 419, 421, 423 W. 18th St.

CHICAGO, ILL.

Ordinuje: Andu's Drug Store, 631 S. Centre ave., od 11—12 do ponoči.

Drugi urad: 100 State St., Room 210, od 4—5 ure popoldne, izvezem nedelje.

Stanovanje: 2757 W. 22nd Street.

Telephone, Canal 859.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.

IZKUŠEN ZDRAVNIK.

Ordinuje: Dr. Wm. A. Lurie, 587 S. Center Ave.